

همشهری

« بر همان عهد کس بولیا میا، بر آن پیر هنونز »

۱۴۶ سالگی ارت مبارک

« # جشن - پیروزی # انقلاب - اسلامی - ایران »

● **شکست عقابیت مبتنی بر ترس**

آنچه در ۱۲ بهمن رخ داد، فقط شکست غرب نبود، بختیار لیخند غرب بود به انقلاب. غرب می‌خواست حکومتی با ظاهر منتقد به شاه را بیورد تا پشت این چهره‌ملازک کرده‌اراده‌ش را پیش ببرد. اما امام(ره) فریب‌ظاهر را نخورد. او در ۱۲ بهمن ترورِ غرب را زمین زد. اما به جز شکست غرب، عقابیت‌های مختلف در تعامل با غرب هم شکست خوردند از جمله عقابیت مبتنی بر شیفتگی و همینطور ترس.

● **ریشه‌های تاریخی این جریانات**

این جریانات در تاریخ معمولاً اطراف مراکز قدرت و ثروت بودند. بسیاری از علمایی که در دوران صفویه و قاجار بلکه پیش از آنها در دستگاه سلطنت اتراق می‌کردند و فقط

تأییدکننده بودند.

در دستگاه‌های حکومت علمایی بودند که سعی می‌کردند اراده حاکمان را تغییر دهند و بر آنها مؤثر باشند. این جریان را باید از جریان قبل جدا کرد.

با این‌طای ایران و غرب جریان روشنفکری بیماری شکل گرفت که شیفته غرب با شرقی بود و در ماجراهای مشروطه و نهضت ملی شدن نفت انقلاب و امثال آن مردم را به انحراف می‌کشید. این روشنفکران در جریان‌های دیگر مؤثر بودند.

● **مثال از دو جریان شیفتگی و ترس**

در بین روحانیون، سید حسن امامی مثال و نمادی برای جریان آخوند‌های درباری است. او امام جمعه تهران بود در زمان پهلوی. او از فرما سوئری داشت. شیفته غرب بود. بعد از انقلاب فرار کرد و در سوئیس مرد.
جریان‌های روشنفکری مثل سید حسین نصر سنت‌گرا بشکرد علامه طباطبایی که سال ۵۷ مسلول دفتر مخصوص فرخ‌پهلوی شد. روزنامه نگاران که وزیر جهانگردی آشورگار و روزنامه‌چاپ‌رستاخیز بود. او در نشریه‌اش قائم‌مقام اسرائیل بود و از تأییدول هم می‌گرفت. مدافع اسرائیل و مبارزین با توجه به سرکوب‌های برخی از علما و مبارزین با سیدند و سکوت کردند. ساواک و رژیم پهلوی نیز شاه به برخی علما و جریاناتی مثل حمله عمل شاه به برخی علما و هتک حرمتشان در تهران، فاجعه فیضیه، تهدید بیوت علما و امثالهم بسیاری را وادار به سکوت و کنتر کشیدن کرد.

● **امام(ره) چه کرد؟**

● امام(ره) تقابل خود را با این جریان عتنی کرد. او معتقد بود مردم باید روحانیت درباری را بی‌بروک کنند.

● امام(ره) تابلوها و شعارهای خود را صریح در مقابل طاغوت و غرب و استکبار قرار داد. مثل نه شرقی نه غربی، مثل مرگ بر شاه.

● امام(ره) البته درگیری اصلی اش با دستگاه قدرت طاغوت در ایران بود ولی به‌تبع جریان‌های منافع با مماشات‌کننده را نیز رسوا می‌کرد.

● **امروز نیز…**

● دو جریان روشنفکری شیفته غرب در فضای فرهنگی و دانشگاهی و حتی در دستگاه اداره کشور نفوذ کرده بود. امام(ره) بارها به این نکته توجه داده بود از جمله در منشور روحانیت و دیگر منشورات سال آخر عمر مبارکشان و وصیت‌نامه.

● رهبری در دهه ۷۰ در قالب درگیری جدی فرهنگی گفتمانی با این جریان شیفته غرب و همینطور در دهه ۸۰ در قالب درگیری با فساد اقتصادی و سیاسی آنها و در دهه ۹۰ در قالب درگیری با گفتمان سازش و کنشش با این جریان درگیر شد.

● در یکی دو سال اخیر بعد از فاجعه وحشیانه‌ای که غرب و اسرائیل علناً در دنیا رقم زدند درگیری با جریان مرجفون و ترسانندگان را در داخل و منطقه منظر قرار داد.

۱۲ بهمن؛

فقط غرب شکست نخورد

● **منطق این دو جریان**

● شیفتگان غرب معتقد بودند مسیری که پهلوی‌ها یعنی عاملان غرب برای توسعه ایران می‌روند موفق است و باید تابع غرب بود.
● مروتوین هم معتقد بود ند تقابل با غرب موفق نیست و جواب این خون‌هارا نمی‌توانیم بد هم و در نهایت هم پسرور نمی‌شویم چون چیزی نداریم.

۱ **مشخصات فکری و عملیاتی**

جریان‌های چپ (کمونیست‌ها)

● **فکری**: ایدئولوژی مارکسیسم-لنینیسم. تأکید بر مبارزه طبقاتی، انقلاب کارگری، نفی سرمایه‌داری و استعمار غربی. مخالفت با دین به‌عنوان ابزاری برای سرکوب طبقات فرودست.
● **عملیاتی**: ایجاد جنبش‌های کارگری، اعتصابات گسترده و در مواردی عملیات‌های مسلحانه برای سرنگونی نظام‌های سرمایه‌داری و غرب‌گرایانه.

۲ **مشخصات فکری و عملیاتی**

● **فکری**: تلفیق ایدئولوژی اسلامی با مارکسیسم (اسلام‌تقاضی)، اعتقاد به مبارزه مسلحانه برای برانزازی نظام‌های حاکم.
● **عملیاتی**: عملیات تروریستی، جاسوسی و همکاری با دشمنان خارجی برای سرنگونی نظام.

۳ **مشخصات فکری و عملیاتی**

گروه‌های قومی مسلح با حمایت قدرتمند غیرقومی

● **فکری**: تلفیق ملی‌گراییی قومی با ایدئولوژی‌های سوسیالیستی یا سکولار. تلاش برای تجزیه کشور به پهنه خودمختاری.
● **عملیاتی**: شورش‌های مسلحانه، حمله به پایگاه‌های نظامی و ایجاد بی‌ثباتی در مناطق مرزی.

واکاوی جریانات ضد غرب

جریان‌هایی غیر از انقلاب اسلامی که با غرب درگیر بودند و از سوی قدرت‌های دیگر حمایت می‌شدند

این جریان‌ها عمدتاً با ایدئولوژی‌های غیر اسلامی و ضد غربی فعالیت می‌کردند و از حمایت قدرتهایی مانند شوروی یا برخی دولت‌های منطقه‌ای برخوردار بودند. این جریانات

نمونه‌های تاریخی

● **حزب توده ایران**: همکاری با شوروی برای پیشبرد اهداف کمونیستی در ایران. تلاش برای کودتا در ارتش در سال ۱۳۳۲ و نفوذ در دولت ملی دکتر مصدق.
● **چریک‌های فدایی خلق**: گروه مسلح چپ که در دهه ۱۳۵۰ عملیات‌هایی علیه رژیم پهلوی انجام دادند.

نمونه‌های تاریخی

● **ترور شخصیت‌های انقلابی**: مانند شهید بهشتی و ۲۲ تن در انفجار دفتر حزب جمهوری اسلامی.
● **همکاری با صدام**: در جنگ تحمیلی، عملیات‌های نظامی مشترک با ارتش بعث علیه ایران (مانند عملیات فروغ جاویدان).

نمونه‌های تاریخی

● **حزب دمکرات کردستان ایران**: شورش‌های مسلحانه در کردستان در سال‌های اولیه انقلاب با حمایت شوروی.
● **جنبش خلق ترکمن**: شورش‌های قومی در ترکمن صحرا با حمایت برخی دولت‌های خارجی.

نوع تقابل با غرب

چپ‌گرایان، به‌ویژه حزب توده، غرب را نماد استعمار و امپریالیسم معرفی کرده و مقابله با سیاست‌های آمریکا و انگلیس را اولویت خود قرار داده بودند.

نوع تقابل با غرب

اگر چه در ابتدا ضد غرب بودند، اما پس از شکست در داخل ایران، حمایت‌قدرت‌های غربی را برای مقابله با جمهوری اسلامی جلب کردند.

نوع تقابل با غرب

این گروه‌ها به‌طور مستقیم با غرب درگیر نبودند، اما با حمایت شوروی با دولت‌های منطقه‌ای (مانند بعث عراق)، سعی در مقابله با غرب‌گرایی داشتند.

تقابل با امام(ره) و واکنش ایشان

● **اختلاف فکری**: امام خمینی(ره) مادی‌گرایی و الحاد چپ را ناقض اصول اسلامی می‌دانست و بر ماهیت دینی انقلاب تأکید می‌کرد.
● **عملیاتی**: نیروهای چپ پس از انقلاب تلاش کردند با نفوذ در نهادهای دولتی یا حتی شورش مسلحانه، انقلاب اسلامی را به سمت مارکسیسم متمایل کنند.
● **روش امام(ره)**: امام خمینی(ره) با تکیه بر حمایت مردمی و تأکید بر استقلال از شرق و غرب، تفکرات چپ را ناکام گذاشت. تأکید بر معنویت و عدالت اسلامی، جایگاه چپ را در جامعه به‌شدت تضعیف کرد.

تقابل با امام(ره) و واکنش ایشان

● **اختلاف فکری**: امام(ره) آنها را منافق نامید، چرا که تفکر التقاطی آنها را مغایر با اسلام ناب می‌دانست.
● **عملیاتی**: منافقین مستقیماً با ترور و خشونت مسلحانه، علیه نظام اقدام کردند.
● **روش امام(ره)**: امام(ره) با بسیج مردمی و نهادهایی مانند سپاه غربی را برای مقابله با ساداران این سازمان را از نظر نظامی شکست داد. ایشان همچنین با افشای ماهیت خیانتکارانه آن‌ها، مشروعیت‌شان را از بین برد.

تقابل با امام(ره) و واکنش ایشان

● **اختلاف فکری**: امام خمینی(ره) هر گونه تجزیه‌طلبی را مغایر با وحدت ملی و اصول اسلام می‌دانست.
● **عملیاتی**: این گروه‌ها با شورش مسلحانه و حملات نظامی به مقابله با دولت مرکزی پرداختند.
● **روش امام(ره)**: امام خمینی(ره) ضمن دعوت به مذاکره و آشتی ملی، از قدرت نظامی برای سرکوب شورش‌ها استفاده کرد. حمایت مردم از انقلاب، این جریان‌ها را به حاشیه راند.

روش امام خمینی(ره) همچنان مبنای مدیریبت این چالش‌هاست:

- حفظ استقلال ایدئولوژیک مردمی
- استفاده از قدرت نظامی برای سرکوب تهدیدات امنیتی
- تقویت هویت اسلامی و انسجام ملی

گروه‌های قومی مسلح:

پژاک و دیگر تجزیه‌طلبان

منافقین:

حضور در آلبانی و تبلیغاتی و جاسوسی علیه ایران

جمعه ۱۲ بهمن ۱۴۰۳ | ۱۴ شعبان ۱۴۴۶ | شماره ۷۷ مهرشهری جمعه

عقیم بودن قیام‌های مسلحانه بدون همراهی مردم

زمینه شکل‌گیری

بعد از کشتار سال ۴۲ گروه‌های متعدد چریکی با هدف قیام مسلحانه علیه رژیم شاهنشاهی شکل گرفت.

الگوی قیام مسلحانه:

این گروه‌ها تحت تأثیر پیروزی انقلابیون کوبا، الجزایر و چین که با تقابل مسلحانه فعالیت می‌کردند شکل گرفتند.

نمونه‌هایی از گروه‌های چریکی و مسلحانه:

- سازمان چریک‌های فدایی خلق ایران
- سازمان مجاهدین خلق ایران
- سازمان مجاهدین مارکسیست

۴ گروه‌های کوچک اسلامی مثل: گروه ابودرنه‌اوند، گروه شیعیان راستین همدان، گروه الله اکبر اصفهان، گروه جوانان غیور قم، گروه پویندگان راه علی، گروه الفجر، گروه صف، گروه منصورون، گروه مهدویون، گروه موحدین ایران، گروه گروه‌های کوچک مارکسیست مثل: سازمان آزادیبخش خلق‌های ایران، گروه لرستان، سازمان آرمان خلق.

عدم تأثیر در پیروزی انقلاب:

جنبش مسلحانه در ایران با وجود فعالیت‌های متعدد خود نتوانست در پیروزی نهایی ملت ایران در انقلاب سال ۱۳۵۷ نقش عمده‌ای ایفا کند.

دلایل عدم موفقیت:

● تضاد ایدئولوژیک با اعتقادات و فرهنگ جامعه (عمده قیام‌های مسلحانه تحت افکار مارکسیست بود نه فرهنگ اسلام) ● طرد فعالیت‌های سیاسی توسط گروه‌های مبارز ● دشواری‌های زندگی چریکی برای عموم مردم ● اتکای صرف به اسلحه و دوری از ملت.

خطای اصلی:

● عدم‌همراهی سیاسی اجتماعی مردم با این گروه‌ها ● عدم‌اتکا بر قدرت ایمان مردم و مقاومت مردمی.

موضع امام(ره):

● در نگرش امام(ره)، انقلاب اسلامی جز با حضور فراگیر، آگاهانه و انتخابی مردم تحقق پیدا نمی‌کرد ● امام(ره) هیچ‌گاه با مبارزه و عملیات مسلحانه به شکل «جنگ چریکی به‌اصطلاح پیشتاز» موافق نبود و همواره حرکت نهضت را بر پایه روشنگری و آگاهی دادن مردم و بسیج توده‌ها درست می‌دانست. ● البته در کنار حرکت عمومی مردم هر گنج‌نایز به مقاومت مسلحانه باشد از آن استفاده می‌شود==» نمونه: حمایت امام(ره) از حرک‌ت مسلحانه مرح حوم حسنی در مسجد اعظم ارومیه علیه رژیم در ۲ بهمن ۵۷.

نتیجه:

- رازوی مسلح، تنها در حد ضربه وارد آوردن به دشمن کارایی دارد نه نابودی آن؛ نمونه: شکست رستاخیز «سباهکل» توسط سازمان فدایی خلق ایران
- آنچه دشمن را از پای در آورد، حرکت گسترده انقلابی، اجتماعی و سیاسی اسلامی مردم بود که به‌صورت یک سیل خروشان و یک توفان عمومی کاخ بیباد رژیم را از بیخ و بن برکند و نابود کرد.
- تطبیق بر امروز:**
- نابودی اسرائیل فقط با عملیات مسلحانه محقق نمی‌شود.
- در کنار آن بعد نظامی و فیزیکی، لازم است.
- افکار عمومی متوجه عدم‌مشروعیت اسرائیل شود.
- یک حرکت مردمی گسترده در مسلمانان علیه اسرائیل و در حمایت فلسطین شکل بگیرد.
- ملت فلسطین به‌صورت گسترده و منسجم علیه اسرائیل قیام کنند.
- تحقق این موارد نیاز به حرکتی سیاسی اجتماعی و رسانه‌ای دارد.